

eglutè

1983
SPALIS

eglutė

1983
spalis

TURINYS

- 3 PASAKA APIE KURŠIŲ MARIAS, E. Sinadskytė
- 8 DU DRAUGAI, R. Jotvingytė
- 14 BAIDYKLĖ, M.S.
- 20 KAS ĮVYKO SPALIO MĖNESĮ, paruošė V. Abromaitis
- 21 GAMTA IR APLINKA: KURŠIŲ NERIJA IR MARIOS
- 25 GALVOSŪKIAI: ŠVILPUKO KRYŽIAŽODIS, paruošė M. Girniuvienė
- 28 VAIKŲ KŪRYBA

PIEŠINIAI

1983 m. viršeliai — V. Stančikaitės
Skyrių vinjetės — Zitos Sodeikienės
Kitos iliustracijos:

- R. Vaidilaitė — 3, 7.....
- Z. Sodeikienė — 4, 5
- A. Sutkuvienė — 6
- A. Trinkūnas — 8-13
- R. Karosaitė — 14-17, 19

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, 57 Sylvan Ave., Toronto, Ont., Canada
M6H 1G4

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo
"Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

STATEMENT OF OWNERSHIP

"EGLUTĖ" — The Little Fir, Lithuanian magazine for children. Published monthly except July and August—10 issues annually. Subscription by mail \$7.00. Office of publication and general business offices at Immaculate Conception Convent, Rte 21, Putnam, CT 06260. The magazine is owned and published by the Sisters of the Immaculate Conception, Inc., whose headquarters are at the above address. The editor is Sister Ann Mikaila. The managing editor is Danguole Sealey. Average paid circulation by mail for 1983 is 950 copies. Total printed 980. Balance for office use. Actual figures for October 1983: net press run 970 copies. Mail subscription 950, left over 20 copies.

PASAKA APIE KURŠIŲ MARIAS

Eugenija Sinadskytė

Labai senais laikais prie Baltijos jūros gyveno taikingi Lietuvos žvejai. Juos vadino kuršiais. Žvejodami jie mėgo dainuoti. Skambias dainas vėjas nunešdavo toli, toli. Jose pasakojo, kokia puiki tėvynės žemė, kokios meilios šalies mergelės.

Išgirdo kartą Šiaurys kuršių dainas ir nutarė pasidaryti Lietuvos valdovu. Jis pradėjo purtyti savo ilgą žilą barzdą ir iš dangaus pabiro sniegas. Netrukus viskas apsidengė stora sniego danga. Pasikinkęs baltus arklius į ledines roges atgirgždėjo pas žvejus. Netoliese pamatė banguojančią jūrą. Išpūtęs didžiulius žandus sukėlė šaltą vėją. Skaidrus jūros vanduo apmirė, virsdamas ledu.

Jis sušuko kuršiams:

— Nuo šiol esu jūsų valdovas ir turite manęs klausyti! Kitaip — kas gyvas užšaldysiu. Imkite kirvius ir iškalkite iš jūros ledą. Iš jo pastatykite man didelę pilį.

Ką darys vargšai žvejai. Ilgai ir sunkiai plušo, kol pastatė puikią pilį. Patiko seniui žvejų darbas ir vėl įsakė:

— O dabar, pastatykite man ledines pilis po visą Lietuvą.

Žmonės buvo išvargę, bet atsisakyti bijojo. Praėjus kuriam laikui šen bei ten sužėrėjo skaidrios pilys.

Tačiau Šiauriui vis buvo negana.

— Tegul dailiausia jūsų mergelė ateina pas mane. Ji bus mano žmona.

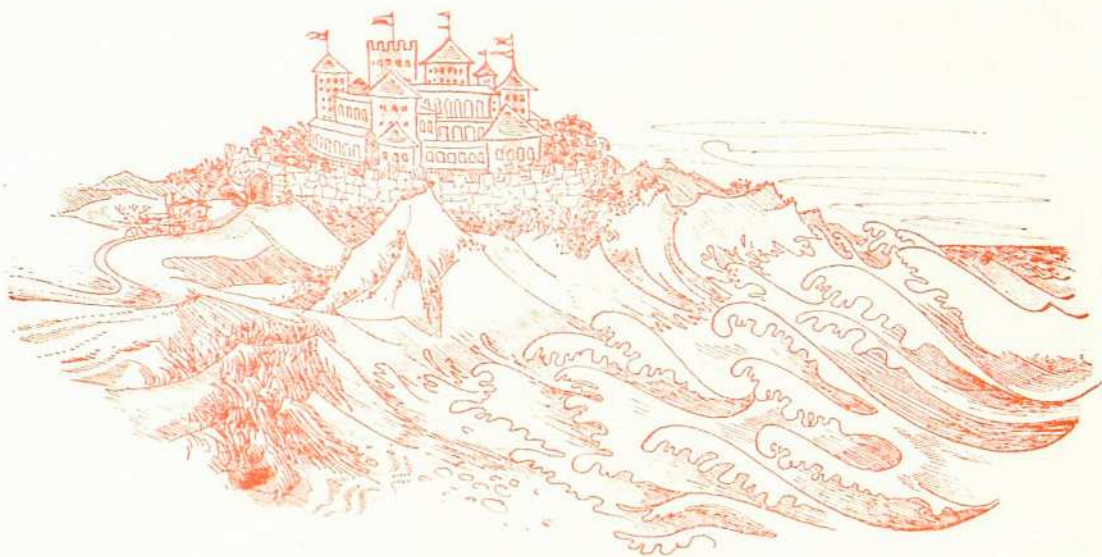

Visi žinojo, kad Nerija gražiausia. Bet žvejai nutarė jos neatiduoti piktam valdovui. Nuliūdę galvojo kaip su juo kovoti. Gi Nerija buvo protinga mergelė. Ji tarė:

— Verčiau nerūstinkite Šiaurio. Jis žiaurus ir kerštingas. Aš pati sugalvosiu, kaip jo atsikratyti.

Ir apsisukus nuėjo į pilį. Šiauriui patiko gražuolė. Padovanojo jai iš mažų žvaigždučių sidabrinę suknią. Ant galvos uždėjo puikiausio krištolo karūną. Tada pavargęs atsigulė. Liepė Nerijai šukuoti jam barzdą ir dainuoti.

Nerijos balsas lyg varpelis nuaidėjo pilyje. Vos tik ji papureno stiklo šukom senio barzdą, aplinkui pilį ėmė kristi sniegas. O kada jis prisnūdęs atsipūtė, aplink viskas apšerkšnijo. Suprato gudruolė kame valdovo galybė.

Kitą dieną ji liepė žvejams atnešti verpstą ir kuodelį kanapių. Iš jų susuko stiprią virvę. Kada vakare vėl sėdo šukuoti barzdą, slapčia ilgus plaukus supynė į kasas. Pindama dainavo:

**Oi ir liūdna man bedalei tarp ledų gyventi,
Nei žolelės, nei žiedelio negaliu nuskinti.
Duočiau puikiąją karūną, žėrinčią suknelę,
Jei išgirsčiau tarp alyvų dūzgiančią bitele...**

Kai Šiaurys giliai įmigo, Nerija atsinešė kanapių virves ir užrišo jam burną.

Saulutė, pamačiusi, kad Šiaurio galybė sutramdyta, ėmė linksmai šviesti. Ledas ir sniegas aplink tirpo. Čiurlendamas vanduo liejosi į upelius. Neramiai sujudėjo senas valdovas ir atbudo. Jo akyse puikiausias ledinis rūmas pavirto plačiom mariom. Kitos skaidrios žvejų statytos pilys — ežerais. Užsiutęs pradėjo kratyti barzdą. Ta-

čiau iš supintų žilų pluoštų sniegas nebirėjo. Mėgino pūsti, bet virvės stipriai spaudė burną. Tada nutvėrė nepaklusnią Neriją ir įmetė į marias. Piktai grąšindamas, nukrido į šiaurę.

Kuršiai ištraukė paskenduolę ir palaidojo Baltijos jūros pakrantėje. Toje vietoje pasodino daug pušų ir pastatė švyturį. Nuo tada žydrios marios pramintos Kuršių mariom. O siaura žemės juosta tarp jūros ir marių, kur palaidota mergelė, vadinasi Nerija.

Švyturys ir dabar tebestovi. Tamsią audringą naktį, jūroje paklydę žvejai žvalgosi Nerijos švyturio. Jis visada nurodo kelius ir gelbsti žmones nelaimėje, lygiai kaip kažkada drąsioji žvejų dukra.

DU DRAUGAI

Ritonė Jotvingytė

Buvo tylu. Net ir vėjas
Medžių šakose ilsėjos,
Kai į rytmečio rasas,
Saulė įsegė šviesas.

Šalia pilko akmenėlio,
Kaip stiklinis veidrodėlis,
Lyg akivara mažutė,
Švietė žydrumu balutė.

Taip įvyko, kad tą rytą,
Vos iš lizdo išsiritę,
Nepažįstami visai
Susitiko du driežai.

Ir žiūrėjo viens į kitą
Ramta-drilia, ramta-drita,
Kai balutėn prie akmens
Atrėpliojo gert vandens.

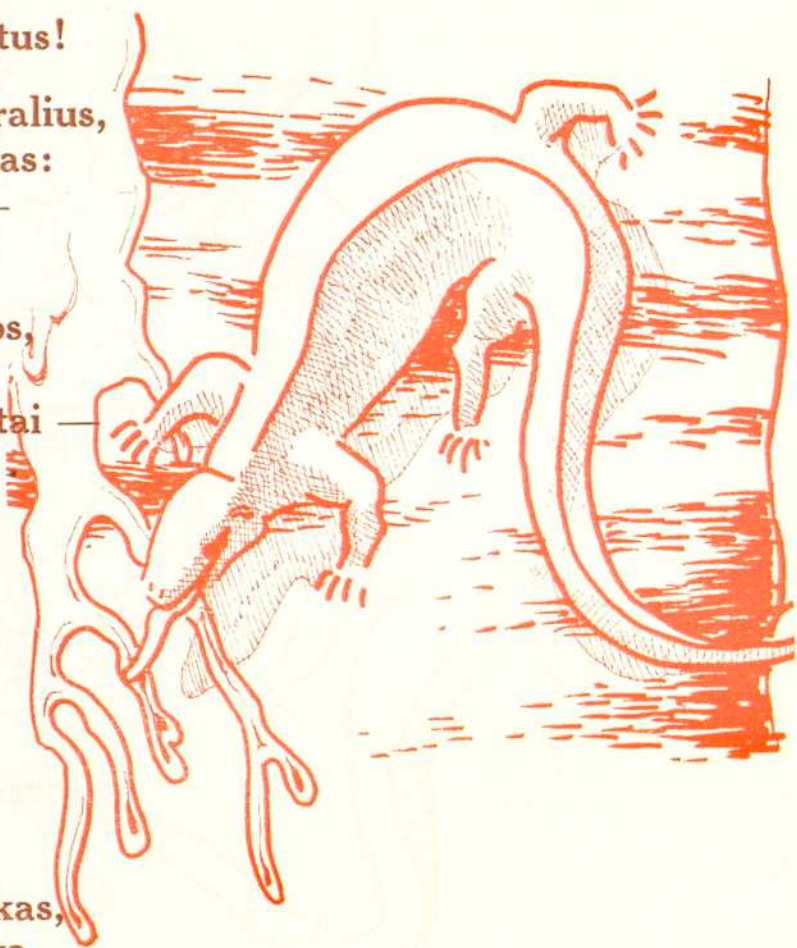

— Labas! Ei, klausyk, kaimyne,
Kas tave taip išdabino?
Apsakyti negaliu,
Kiek pridėta tau spalvų!

Tu ir žalias ir geltonas,
Baltu gurkleliu ir šonais —
Esi margas ir gražus,
Jaunas, vikrus ir grakštus!

Išdidžiai, kaip koks karalius,
Jam atsakė driežas žalias:
— Slibinų esu kilmės —
Labai narsios giminės!

Bėgo amžiai ir karūnos,
Pralaimėjo karaliūnai.
O dabar, kaip pats matai —
Esame tiktai driežai...

Bet ir tavo švarkas pilkas,
Man labai, labai patinka.
Ir tie šviesūs apvadai,
Derinasi nuostabiai...

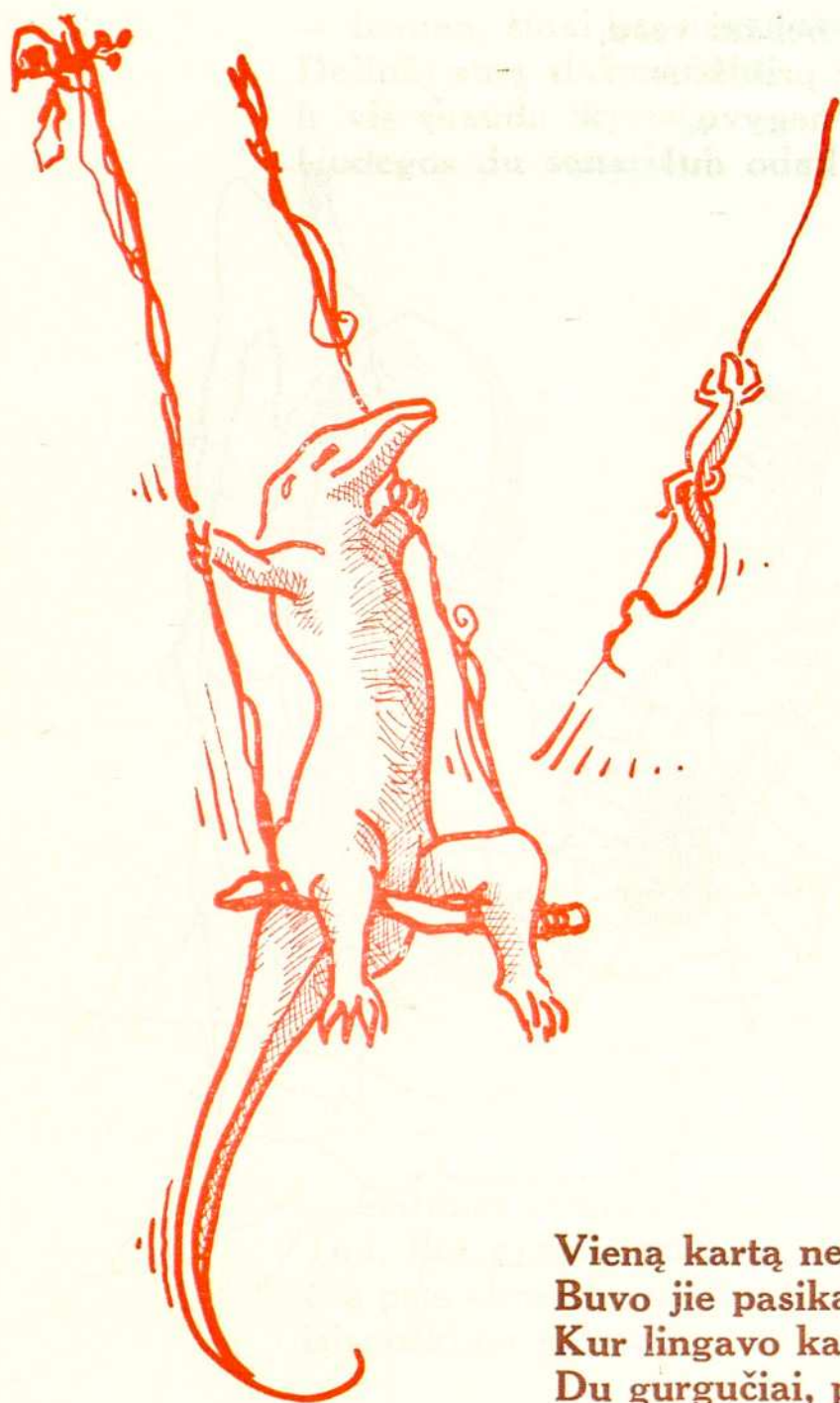
Taip tą rytą ir jaunystėj
Užsimezgė jų draugystė —
Nuo to laiko jie abu
Visada, visur kartu.

Jei kada mėlynę rado,
Spaudė sunką. O jei badas —
Iš storos beržo šakos
Atsigerdavo sulos.

Abu slieką sumedžiojo,
Abu šliaužė ir ropojo.
Ir bėgiojo takeliu,
Ir miegojo po lapu.

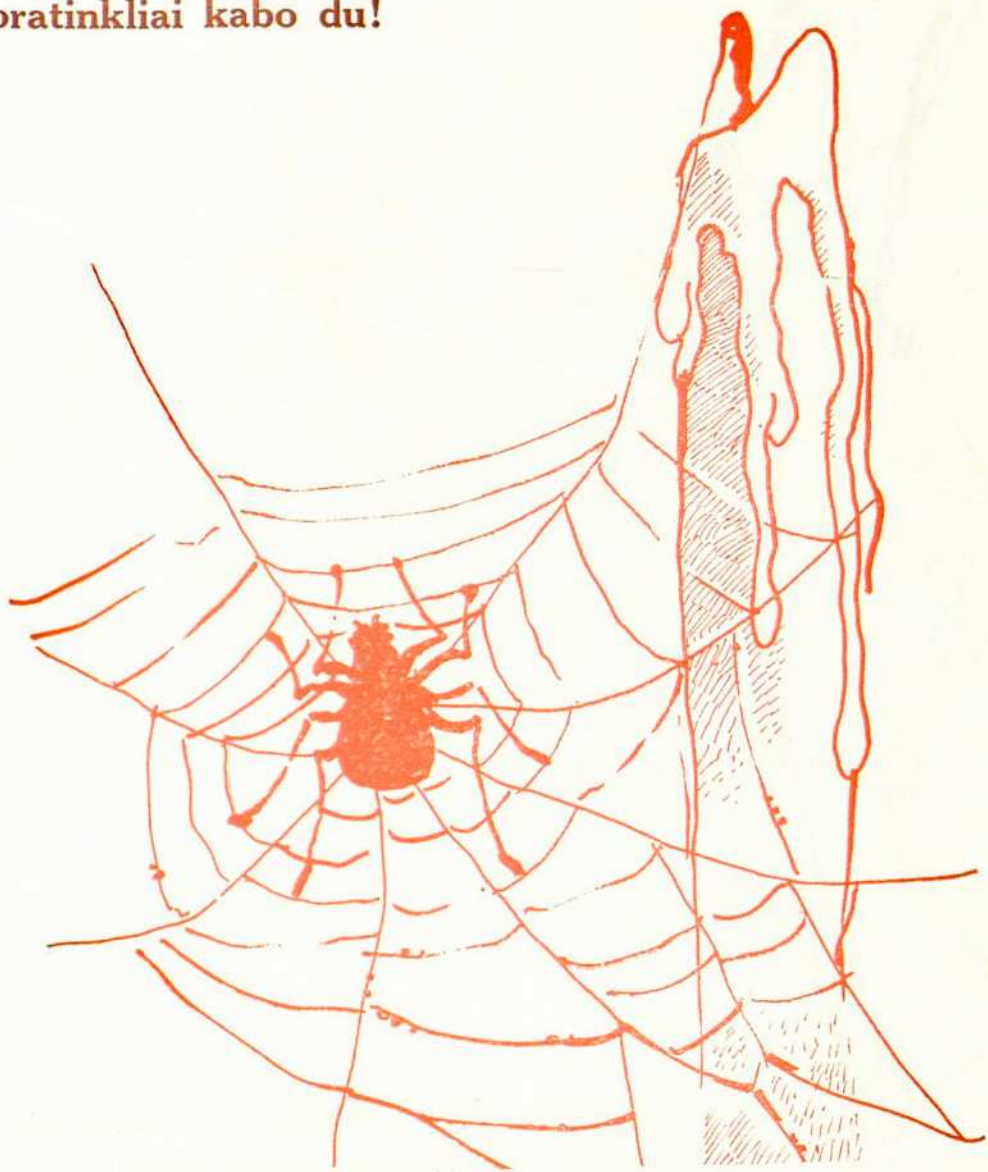
Pasigavę kuisį — uodą,
Virė ir troškino puode.
O prie saldžių padažų,
Dėjo žalių umedžių.

Vieną kartą net supynes
Buvo jie pasikabinę,
Kur lingavo kai kada —
Du gurgučiai, po šaka.

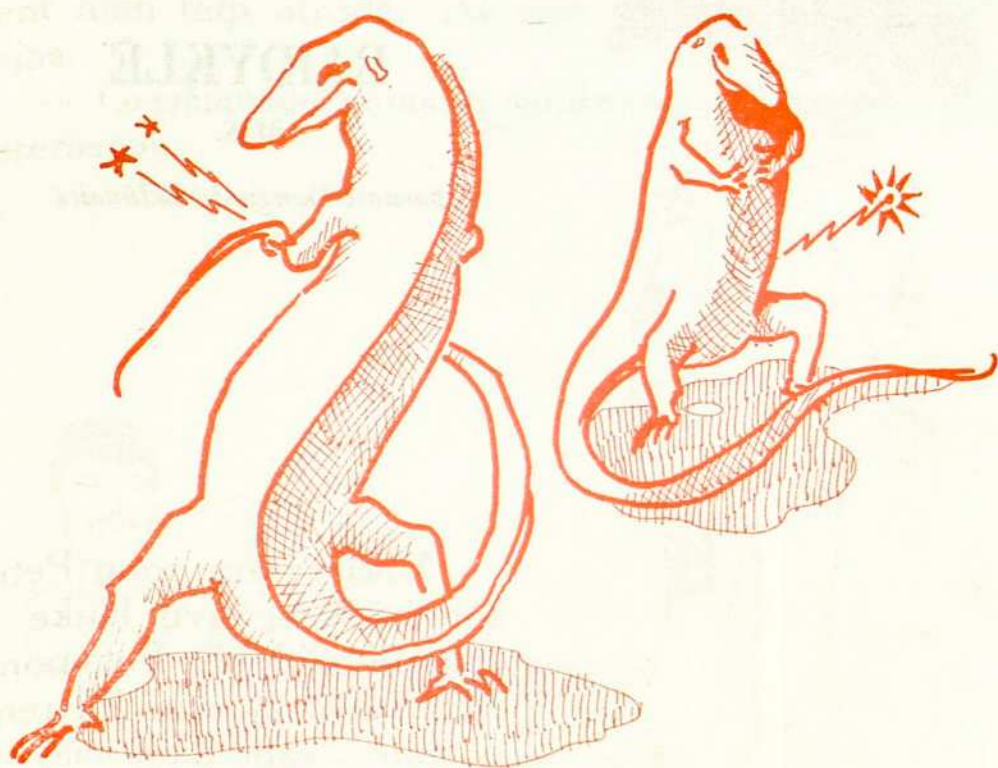
Bet prabėgo vasarėlė.
Vieną rytą, atsikėlę
Pastebėjo du draugai —
Lyg kažkas nebergerai...

Nei tai šalta, nei tai vėsu,
Ir saulutė lyg priblėsus.
O tarp lapų negyvų,
Voratinkliai kabo du!

Liūdnai tarė driežas žalias:
— Nesuprantu, kas čia daros!
Keistai plaka man širdis,
Tai viens-du, tai viens-du-trys.

— Ir man, žinai ką, drauguži,
Dešinėj ausy dažnai užia,
Ir vis skauda įkyriai
Uodegos du sąnariai.

— Gal mes sergam? Gal pasenom?
Tad, kol gyvybė rusena,
Čia prie akmens po kupstu,
Įsiruoškime namus.

Taip suvargę, nusiminę	Sninga, pusto, kaukia vėjai —
Ėmė kasti žemėj skylę,	Po samanų patalėliais
Kur prabėgo kaip diena	Ramiai miega du draugu —
Jiems ši vasara viena...	Ten jiems šilta ir smagu.

BAIDYKLĖ

M. S.

paruošė Danguolė Sadūnaitė

Visą vasarą ponų Petersonų ūkyje, javų lauke išstovėjo baidyklė. Pats ponas Petersonas tą baidyklę tenai pastatė, kad paukščiai — ypač varnos — nelestų javų.

Kai javus nupiovė ir nuvežė į kluoną, baidyklės darbas buvo baigtas. Bet ji tebestovėjo tuščiame lauke.

Vieną dieną ponia Petersonienė ir sako savo vyrui:

— Ta baidyklė laukuose mane gasdina. Ji nėra paprasta baidyklė. Ši rytą tikrai mačiau ją šokančią.

— Šokančią baidyklę? — pakėlė akis ponas Petersonas nuo laikraščio ir vėl greit jas nuleido.

Kaip tik tuo metu Algis skaitė knygą. Ir jis pakėlė akis nuo puslapio ir žvilgtelėjo į mamą.

— Mama, baidyklės nešoka, — pasakė Algis.

— Ši baidyklė, Algimantai, šoko, — tarė mama. — Bent man taip atrodė. Aš pati mačiau, kaip ji judino kojas.

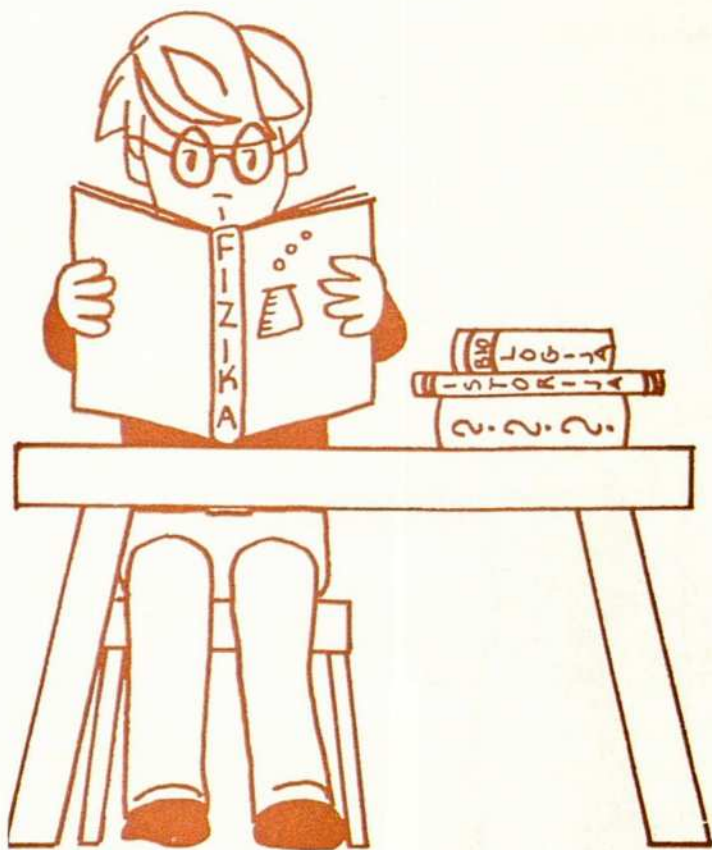
— Greičiausiai vėjas ją išsiūbavo, — prasitarė ponas Petersonas.

— Dėl to ir yra keista. Ši rytą vėjo visai nebuvo, o baidyklė šoko. Aš dar gerai prisimenu, kad kieme ant virvės padžiauti baltiniai visai nejudėjo, — aiškino mama. Algis su tėčiu į ją labai atydžiai žiūrėjo.

— Gal tau reikia akinių? — šyptelėjo ponas Peter-sonas.

— Nieko blogo, mama. Ir jauni akinius nešioja, — tarė Algis.

Mama į tai nieko neatsakė. Ji tikrai papurtė galvą ir toliau šluostė indus. Anksti sekantį rytą Algis prisiminė, ką mama buvo sakiusi.

Dar prieš pusryčius jis išėjo į laukus pasivaikščioti. Jis labai norėjo baidyklę apžiūrėti iš arti. Iš tolo ji atrodė tokia, kaip visuomet.

Priėjęs artyn, Algis baidyklę apėjo iš visų pusių. Kuokštai šiaudų jai kyšojo iš švarko rankovių ir iš ilgų kelnių. Ant galvos ji turėjo seną Algio tėvelio skrybėlę, o jos veidas, išpaišytas ant senos paklodės gabalo, dar buvo nenublukęs. Baidyklė stovėjo labai ramiai, pritvirtinta prie stulpo. Bent tuo momentu, ji tikrai nešoko.

Po pietų, kai Algis grįždamas namo iš mokyklos, netyčia žvilgterėjo į baidyklę, jis išplėtė akis iš nustebimo. Baidyklė linksmai judino kojas. Ji šoko, pririšta prie savo stulpo. Bet kai Algis pribėgo arčiau, šokis staiga pasibaigė.

— Mama, — pasakė Algis, įėjęs į virtuvę, — aš irgi mačiau, kaip baidyklė šoka. Ji tik dabar šoko, kai grįžau iš mokyklos.

— Šokanti baidyklė? — nenorėjo tikėti Algio tėtis. — Baidyklė šokanti be vėjo? Negirdėta, neregėta.

Ar mokykloje besimokydamas, ar namuose, ruošdamas pamokas, Algis vis negalėjo tos baidyklės užmiršti. Sėdėdamas prie didelio virtuvės stalo su savo knygomis, jis vis pasižiūrėdavo pro langą.

Kelis sykius Algis ėjo baidyklės tikrinti. Ir kelis sykius jis ją matė šokant. Bet tik iš toliau. Kai jis ateidavo visai arti, baidyklė nebešoko.

Galų gale, anksti šeštadienio rytą, Algis nusprendė baidyklės paslaptį išaiškinti. Jis nuėjo į lauką, kur stovėjo baidyklė ir atsisėdo netoli jos.

— Nesitrauksiu iš čia, kol nesužinosiu, kaip ta baidyklė šoka, — tarė sau Algis. Jis sėdėjo labai ramiai, nesidairydamas. Ir ne ilgai jam teko laukti!

Netrukus dvi mažos voveraitės atbėgo iš kitos lauko pusės. Jos pribėgo prie baidyklės. Viena po kitos vikriai užlipo stulpu ir dingo baidyklės kojose. Dabar baidyklė ėmė šokti!

Algis parbėgo namo, įvirto į virtuvę ir sušuko:

— Mama, tėtė, aš žinau, kodėl baidyklė šoka!

Atgavęs kvapą, aiškino toliau, kol mama kepė kiaušiniene.

— Atbėga dvi mažos, pilkos voveraitės. Jos įlenda į baidyklės kojas, ir tada ji šoka. Baidyklė tikrai šoka be vėjo!

— O aš žinau, kodėl voveraitės landžioja po baidyklės kojas, — prabilo tėtis. Mat, kai baidyklę stačiau, į jos kojas įkišau ne tik šiaudų, bet ir kukurūzų. Voveraitės mėgsta graužti kukurūzų grūdus!

Sužinoję šokančios baidyklės paslaptį, visa Petersonų šeima saldžiai nusijuokė. Algis mokykloje aprašė visą šokančios baidyklės istoriją.

KAS ĮVYKO SPALIO MĖNESI

paruošė Vytautas Abromaitis

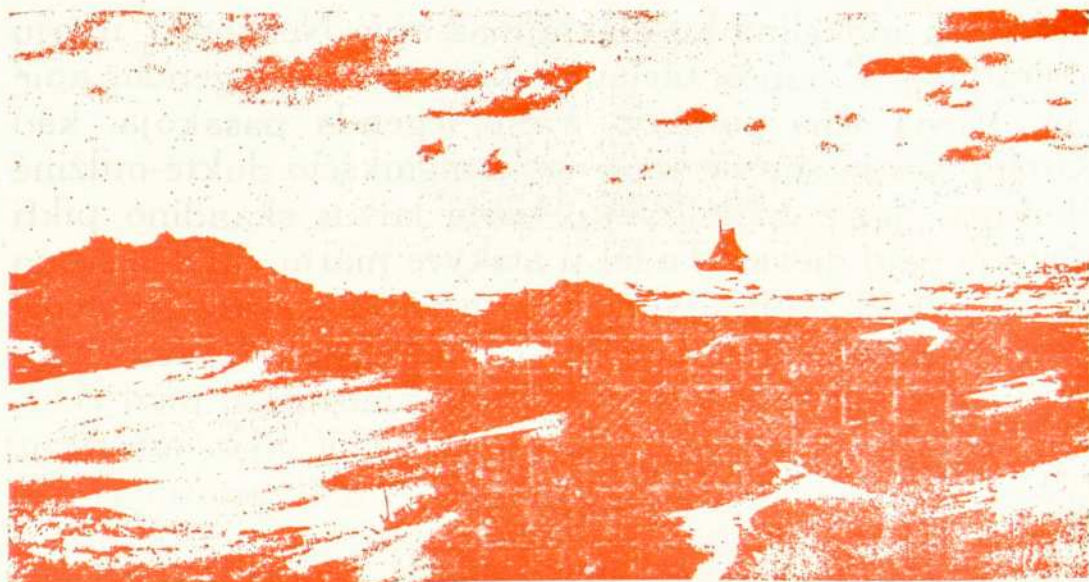
- 1430 Trakuose mirė Didysis Lietuvos kunigaikštis Vytautas.
- 1571 Lepanto (Korinto) sąsiauryje krikščionių pajėgos sumušė turkus.
- 1795 Rusija prisijungė Lietuvą kartu su Lenkijos dalimi.
- 1805 Trafalger mūšyje žuvo anglų laivyno vadas Lord Nelson.
- 1806 Vokietijoje prie Jenos Napoleonas laimėjo lemiamą mūšį; už dešimt dienų užėmė Berlyną.
- 1818 Prancūzijoje (Aix-la-Chapelle) įvyko pirmosios bokso rungtynės.
- 1821 Jungtinės Amerikos Valstybės iš ispanų atėmė Floridą.
- 1836 Massachusetts Gen. Hospital pirmą kartą panaudota eteris narkozui.
- 1849 Paryžiuje mirė lenkų kompozitorius Frederick Chopin.
- 1859 JAV marinai sugavo John Brown, kuris norėjo išlaisvinti negrus.
- 1863 Telšiuose rusai sušaudė kun. Gargą ir Noreiką — sukilimo dalyvius.
- 1864 Tytuvėnų kun. Ad. Mackevičius nubaustas 8 metų Sibiro tremtimi.
- 1867 Aliaskoje (Sitha) rusai formaliai perdavė Aliaską J.A. Valstybėms.
- 1871 Čikagoje didžiulio gaistro metu sudegė 18,000 namų; žuvo apie 300.
- 1876 JAV-se Seth Thomas užpatentavo žadintuvą.
- 1879 Thomas Alfa Edisonas išrado elektros lemputę.
- 1882 Dr. Robert Koch atpažino tuberkulozės bacilas.
- 1883 New Yorke iškilmingai atidengta Laisvės statula (Statue of Liberty).
- 1902 Mirė rašytojas Vincas Pietaris (g. 1850), parašęs "Algimantą".
- 1917 Fatimoje (Portugalijoje) 100,000 žmonių stebėjo keistą saulės "šokį". Rusijoje, Kijevo mieste, bolševikai pradėjo sukilimą.
- 1920 Suvalkuose pasirašyta lietuvių-lenkų paliaubų sutartis. Lenkai užgrobė Vilnių (2 dienas po sutarties pasirašymo).
- 1922 Lietuvoje pradėta naudoti nauji pinigai — *Litai* ir *Centai*. JAV senate pirmoji moteris — Rebecca Latimer Felton. Išrinktas I Lietuvos Seimas.
- 1929 New Yorke prasidėjo akcijų kritimas, davęs pradžią depresijai.
- 1936 Ispanų sukilėliai savo vadu paskelbė generolą Franco.
- 1938 Vokiečiai pradėjo invaziją į Čekoslovakiją. Du Pont įmonė (JAV) paskelbė suradus naują medžiagą — *nylon*.
- 1939 Maskvoje lietuviai pasirašė su rusais sutartį, įsileidžiant rusų bazines.
- 1942 Amerikoje pakilo pirmas sprausminis (jet) lėktuvas.
- 1945 Įsteigta Jungtinės Tautos.

KURŠIŲ NERIJA IR MARIOS

Kur yra?

Kuršių marios ir Nerija yra prie pat Baltijos jūros, vakarų Lietuvoje. Tai labai graži ir įdomi vieta.

Kas yra?

Kuršių Nerija — tai siaura žemės juosta, kuri skiria Baltijos jūrą nuo Kuršių marių.

Kuršių marios yra lyg didžiulis vandens baseinas. Tai didžiausias vandens plotas visoje Lietuvoje (maždaug 1610 kvadratinų kilometrų dydžio).

Kaip atsirado?

Kuršių Nerija ir marios gimė kartu, prieš maždaug 5,000 metų. Tais laikais Lietuvos pajūris atrodė visai kitaip. Vietoje Baltijos jūros čia buvo šiltesnė ir sūresnė Litorinos jūra, kaip sako mokslininkai. Šiaurinėje Kuršių Nerijos ir marių vietoje buvo didžiulė tos jūros įlanka. Litorinos jūros bangos ir srovės per ilgą laiką sunėšė daugybę smėlio, kol pagaliau pakrantėje iš jūros iškilo pusiasalis. Jūrai slūgstant, tas smėlio ragas vis ilgėjo, kol susidarė Nerijos juosta. Ji atitvėrė buvusią įlanką bei kelis ežerus nuo jūros, ir taip atsirado Kuršių marios. Kuršių Nerijoje vėjas supustė aukštas kopas, kurias vėliau apaugo mišku.

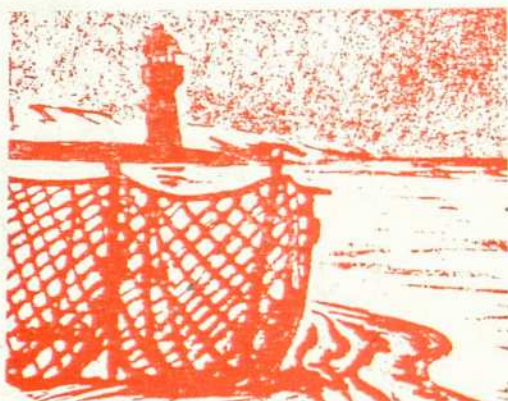
Legendos

Toks yra mokslininkų aiškinimas apie Nerijos ir marių atsiradimą. Žmonės, tačiau, sukūrė gražias legendas apie tai. Viena sena pamario žvejų legenda pasakoja, kad Kuršių Neriją supylė senovės kunigaikščio duktė-milžinė Neringa. Jai pagailo žvejų, kurių laivus skandino pikti jūros ir vėjų dievai. Todėl ji atskyrė marių vandenį nuo Baltijos, kad žvejai galėtų sau ramiai žvejoti. Mat, Kuršių marėse yra labai daug žuvų. Kitą pasaką apie Kuršių marių atsiradimą skaitėte šiame numeryje.

Ką reiškia tie vardai — “Kuršių marios” ir “Nerija”?

Kuršių Nerijos vardas — “Neria” — pirmą kartą minimas senuose XIII šimtmečio raštuose. “Nerija” yra seniausias šio smėlio pusiasalio vardas. Žodis “nerija” yra kilęs iš tos pačios šaknies su žodžiais “nirti” ar “nerti”. Vėliau, kai buvo norima pabrėžti, jog nerija ir marios priklauso Kuršui (Kurliandijai), imta vadinti “Kuršių nerija” ir “Kuršių mariomis”. Kuršiai, tai žymiausia iš išnykusių rytų baltų tautų, kuri gyveno vakarinėje Latvijoje ir Lietuvos šiaurės vakarų kampe. Ši tauta gimininga lietuviams.

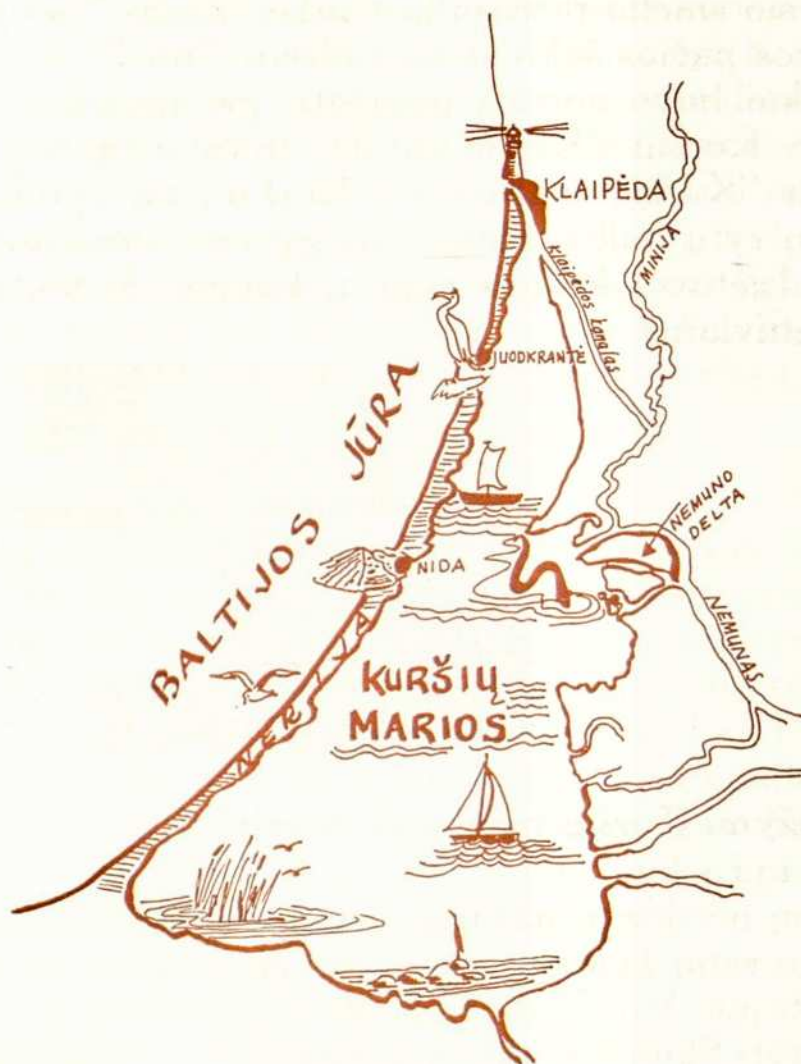
Kuo pasižymi Kuršių marios ir Nerija?

Istori ja.

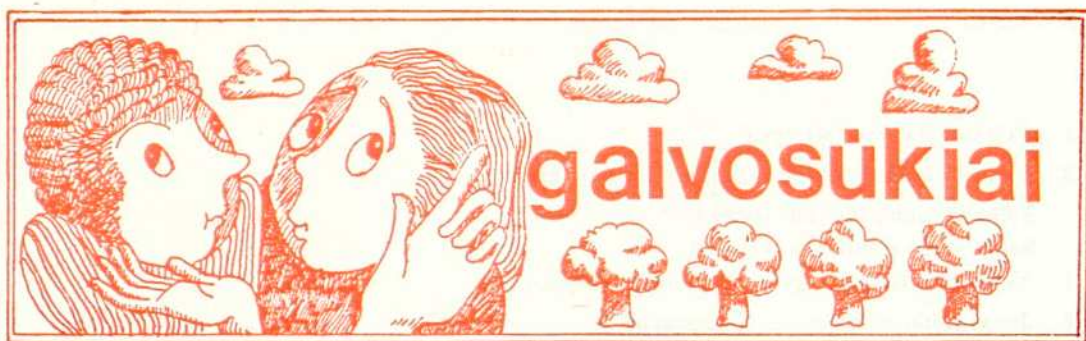
Kuršių nerijos ir marių geografinė padėtis bei gamtos turtai nuo senų laikų traukė užsienio pirklius ir įvairius užkariautojus. VIII-X amžiais Nerijos pakrantėse dažnai buvo matyti Skandinavijos vikingų laivai. Karingų vikingų žygius toliau tęsė kryžiuočiai. Lietuviai ir prūsai ne kartą sudegindavo jų pilis bei miestus. Kažkur Kuršių marių dugne tūno ir senovės lietuvių tvirtovės griuvėsiai.

G a m t a.

Nida ir Juodkrantė visoje Europoje žinomos kaip puikios vasarvietės. Nuostabiai gražus pajūris vilioja žmones iš įvairių kraštų. Be to, Nerijos ir visos Lietuvos pasididžiavimas — aukštos smėlio kopos. Savo dydžiu ir grožiu jos pralenkia kitus Europos pajūrių reginius.

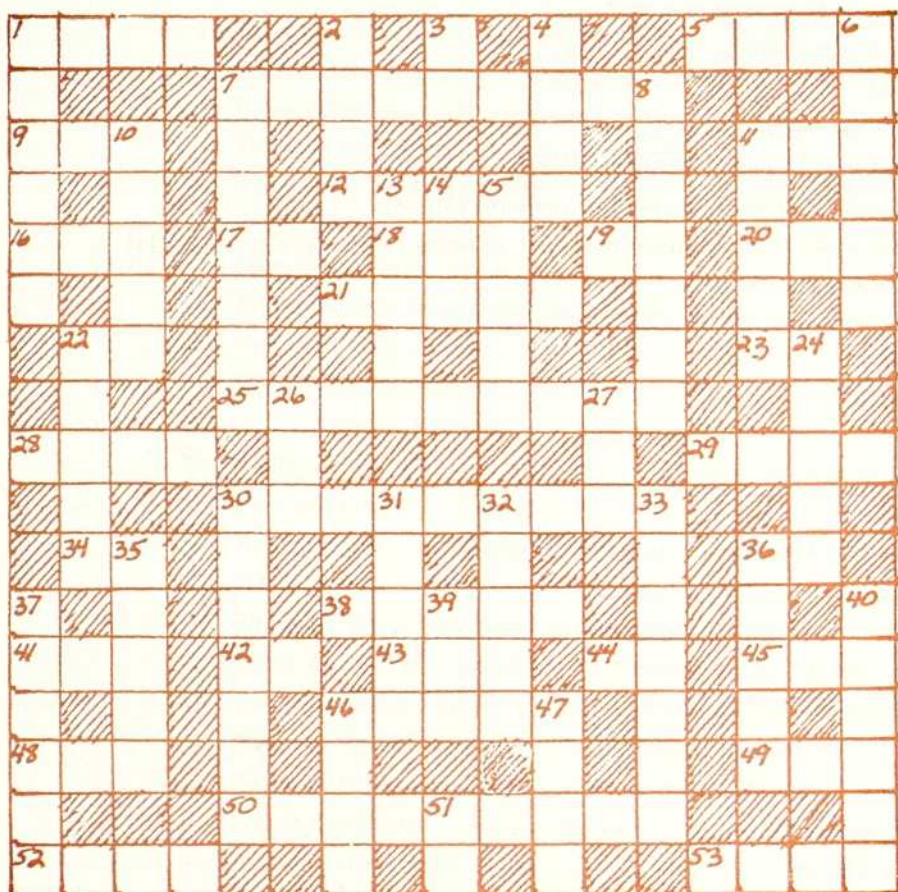

Šiame paveiksle surask: kopas, tris skirtingus pajūrio paukščius, ungurį, švyturį, Nemuno delta, Klaipėdos uostą, du skirtingus būrinius laivelius, Miniją, Nemuną, dvi garsias vasarvietes — Nidą ir Juodkrantę.

ŠVILPUKO KRYŽIAŽODIS

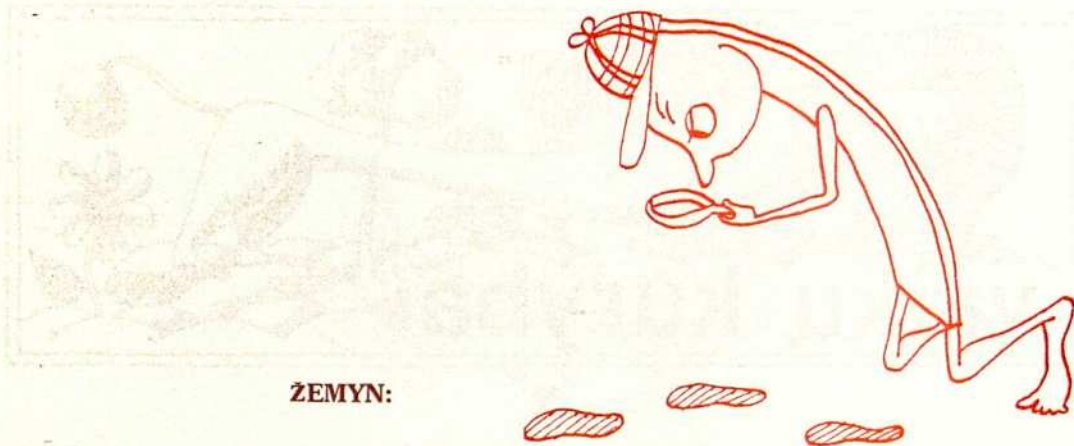
paruošė Mirga Girniuvienė

SKERSAI:

1. Priešingybė žodžiui "yra".
2. Vaikščiojo mergelė po pievą ir išbarstė perlus.
Mėnulis matė, niekam nesakė.
Saulė kėlės ir surinko. (Mįslė)
7. Negyvas nusivelka, gyvas apsivelka. (Mįslė)
9. Jonas labai nuliūdo nepravirko.
11. Dar daug didvyrių, gindami tėvynę.
12. Plieno avelė, linų uodegėlė. (Avelė)
16. Suėjai į kiną?
17. Pirmas skiemuo žodžio "išeiti".
18. Gyvuliai ne valgo, o
19. Jonas nemirktelėjo.
20. "Už balselį šimtamyli
..... ir žmonės tave myli."
21. Tai, kas paskolinta, yra
22. Nutilk!
25. Gražios, dailios mergelės,
Visi bučiuoja joms į burnelę. (Mįslė)
28. Abi prie kelio stovi, viena kitos nemato. (Mįslė)
29. Gerai padarytas, nepagadintas, bet kasdien reikia pataisyti. (Mįslė)
30. Eina be kojų, muša be lazdos.
Pats nieko nemato, o kitiems rodo. (Mįslė)
34. Kartu.
36. Ėda, ėdė,
41. "..... miške, kur eglės ošia,
po pušim sena, sena. . ."
42. Šita.
43. "..... šiandien jau ant šieno." (Giesmė)
44. Priešingybė žodžiui "taip".
45., rita (Daina)
46. Du galai ir galas. (Mįslė)
48. Mergelė tekės, bernelis ją
49. Ne tau, ne man, bet pats
50. Žemas žemaitukas visiems į kojas žiūri. (Mįslė)
52. Katino patelė.
53. Aš rasiu, tu

ŽEMYN:

1. "Nebūk" — poetinė forma.
2. Lietuviškas gėrimas.
3. Do, re
4. Aš einu ,tu eini, jis
6. Maža ausis.
7. Senas senukas ant stogo tupi, pypkę rūko. (Mįslė)
8. Raudonodis Amerikos ir Kanados gyventojas.
10. Daug vaikų rankomis susikabinę, žiemą ir vasarą stovi nusiminę. (Mįslė)
11. Aš, tu žinai, jis žino.
13. Sakyk ačiū.
14. Aš adau, tu adai, jis
15. Spinta, kurioje daug telpa, yra
22. Turi daug dantų, bet nekanda. (Mįslė)
24. Vikri mergaitė, sidabro sukraitė. (Mįslė)
26.-lia-lia. (Daina)
27. Kodėl tu, karvute, žolę?
30. Margas karvelis po visą pasaulį skraido. (Mįslė)
31. Su lapais, bet ne medis. (Mįslė)
32. "Oda" — maloninė forma.
33. Baltas patalėlis visą žemę apkloja. (Mįslė)
35. Galva medinė, plaukai auksiniai. (Mįslė)
36. Tas, kuris daug ėda yra
37. Nejudėk, nesėdėk, o
39. Garsas, kurį genys daro.
40. Gimęs berniukas, mergaitė.
47. Privalgiusi mergaitė yra
51. Galininkas

(Atsakymai psl. 31)

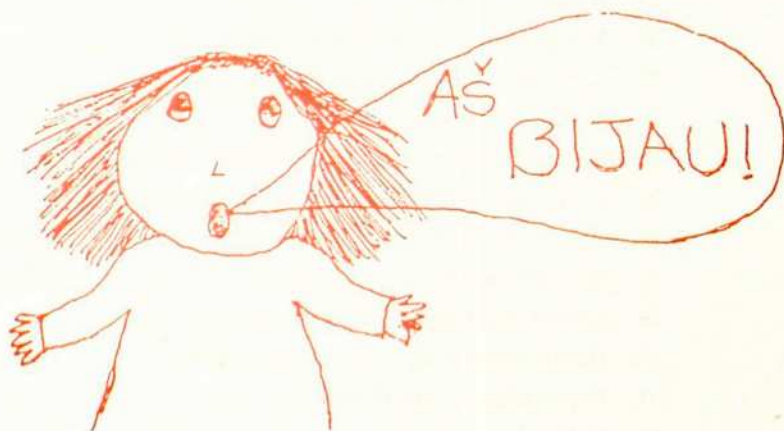
MANO BAIMĖS

paruošė Vaiva Vygantaitė, 10 m.

Viena iš mano didžiausių baimių yra, kai kas mane išgasdina, pavyzdžiui, kai kas nors iš nežinių prie manęs staiga prišoka. Širdis tuojau ima smarkiau plakti. Taip pat jaučiu baimę, kai sesuo ir brolis ilgiau negrįžta iš mokyklos. Tuomet su tėveliais galvoju, ar kas blogo neįvyko. Dažniausiai einu jų ieškoti ir surandu bežaidžiančius.

Paskutinė mano baimė yra, kai, bėgdamas nuo kalno dideliu greičiu, staiga krintu. Smarkiai krisdamas, galiu susižeisti. Kartais man kritus, skauda, tačiau niekad neverkiu.

Jonas Pajaujis

piešė: Elytė Gerdsimavičiūtė

piešė: Liana Šipelytė

Mano trys didžiausios baimės yra: vorai, būti viena namuose naktį ir gyvatės.

Mano didžiausia baimė yra būti namuose viena naktį. Aš taip išsigąstu, kai vėjas pučia ir visus langus krato. Dažnai namas visokius keistus garsus daro. Vieną vakarą, kai buvau viena namuose, aš taip bijojau, kad išstovėjau prie durų, kol mano tėveliai parvažiavo namo.

Kita mano baimė yra vorai. Jie man negražiai atrodo ir aš jų labai nemėgstu. Kai buvau maža, bijodavau, kad man voras įkas.

Mano paskutinė baimė yra: gyvatės! Jos tokios ilgos ir negražios. Stovykloje buvo keleta gyvačių. Jos nebuvo pavojingos, bet aš vistiek jų nemėgau.

Liana Šipelytė

Pereitą šeštadienį, prieš pat pasibaigiant pamokai, mokytoja uždavė parašyti rašinį apie mūsų 3 didžiausias baimes. Gi yra viena iš mano didžiausių baimių, kai mokytoja netikėtai ir visai ramiai mums užduoda ilgą, ilgą rašinį, kuris galėtų užtrukti visą savaitę. Taigi šiandien sėdžiu ir bandau rašyti šį ilgą, ilgą rašinį. Nors, kai pradedi, nebeatrodo jau taip baisu...

Kita iš mano trijų didžiausių baimių yra rūgštūs kopūstai. Mielasis skaitytojau, turbūt ir pats žinai, kaip nemalonu, kaip baisu, kai mama juos išverda ir **reikia** valgyti. Nors ir tai, iš tikrųjų nėra taip baisu, nes aš vistiek jų niekada nevalgau.

Trečia iš mano baimių yra kai užmirštu paruošti pamokas, neparsinešu knygų iš mokyklos, ir mokytoja sekančią dieną nori surinkti sąsiuvinius. Man taip vieną kartą atsitiko, tai atvažiauvau anksčiau į mokyklą ir pradėjau rašyti. Tada pastebėjau, kad ant lentos parašyta, jog tas uždavinys tik penktadieniui!

Taip ir pabaigiau rašyti šį rašinį, ir, turbūt pastebėjot, kad neužtruko visą savaitę.

Lina Mockutė

MANO KATINAS

Mėgiamiausias mano žaidimas su mūsų katinu Tauragiu yra prie jo prislinkti ir jį išgąsdinti. Geriausiai taip žaisti lauke. Kai Tauragį matau žolėje ką nors tykojant, išeinu iš namo, labai tyliai prie jo prislenku ir labai greitai su ištiestais pirštais jam griebiu už nugaros ir surinku: "Gačia!"

Jis staiga apsiverčia ant nugaros ir mano ranką drasko arba greitai nubėga. Man nepatinka, kai jis mane pamato atsilenkant ir nubėga. Tuomet negaliu jo išgąsdinti.

Jonas Bričkus

Bostono lit. mokykla

MANO ŠUNIUKAS

Mano šuniukas yra labai nuostabus. Naktį jis pasiverčia į mažą šuniuką. Jo būda taip pat pavirsta namu. Turi lovą, sofą, ugniavietę — viską, ką mažas namas turi turėti. Kartais šuniukas skaito laikraštį, kartais kepa vakarienę, kartais plauna lėkštes, o kartais skaldo mažas malkas!

Kai ateina rytas, tai nebėra to gražaus namo, nei malkų ir ugniavietės, nei sofos ir lovos. Tada mano šuniukas yra tik paprastas šuniukas...

*Rasa Putriūtė
K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

piešė: Rasa Putriūtė

ŠVILPUKO KRYŽIAŽODŽIO ATSAKYMAI: Skersai — 1. nėra, 5. rasa, 7. kailiniai, 9. bet, 11. žus, 12. adata ir siūlas, 16. kuo, 17. iš, 18. ėda, 19. nè, 20. net, 21. skola, 22. ša!, 25. stiklinės, 28. akys, 29. lova, 30. laikrodis, 34. su, 36. ės, 41. ten, 42. ši, 43. gul, 45. rai, 46. šakės, 48. ves, 49. sau, 50. slenkstis, 52. katė, 53. rasi. Žemyn — 1. nebūki, 2. girà, 3. mi, 4. eina, 6. ausytė, 7. kaminas, 8. indėnas, 10. tvora, 11. žinau, 13. dėkok, 14. ado, 15. talpi, 22. šukos, 24. žuvis, 26. tra, 27. ėdi, 30. laiškas, 31. knyga, 32. odelė, 33. sniegas, 35. ugnis, 36. ėdrus, 37. stovėk, 39. tuk, 40. gimusi, 47. soti, 51. ką.

RAGANĖLIŲ NAKTIS

Grižtame jau mes keliu.
Su maišeliais obuolių
Raganėlių tai naktis, —
Dairomės tik į šalis...

*Lina Radžiūtė, 13 m.
V. Kudirkos mokykla
Ottawa, Canada*

LINKSMA DIENELĖ

Linksma dienele, —
Mes dainuojame dainele.
Katyтės šoka gražiai,
Šuniukai žaidžia meiliai.
Paukščiukai skina gėlytes,
Arkliukai myli pelytes.
Meškiukai guli lauke...
Liūtai ėda girioje.
Drambliukas bėga,
Žirafos miega,
Tigrai dideli
Ir visi linksmi!

*Elytė Yurkutė, VI sk.
K. Donlaičio mokykla*